

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Pińczowie, I Wydział Cywilny
w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Stępniaak

Protokolant: Andrzej Skrzypek

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2016 r. w Pińczowie
na rozprawie

sprawy z powództwa Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie
przeciwko Gminie Jędrzejów

o zapłatę

- I. zasądza od pozwanej Gminy Jędrzejów na rzecz powoda Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie kwotę 500 zł (pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 5 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- II. oddala powództwo w pozostałej części;
- III. nakazuje pobrać od pozwanej Gminy Jędrzejów na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Pińczowie kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych.

Za zgodność z oryginałem świadczy

dnia 21.08.2016

Kierownik Sekretariatu

Ilidia Jezierska

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 15 grudnia 2015 roku powód Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie domagało się zasądzenia od pozwanej Gminy Jędrzejów kwoty 500 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31 maja 2015 roku do dnia zapłaty. Powód zażądał także zasądzenia od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (*k. 2 i 2v*).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 22 stycznia 2015r. mieszkanka Gminy Jędrzejów, Monika Muszyńska, na trasie Jędrzejów – Małogoszcz, przy zjeździe na obwodnicę Jędrzejowa, zauważyła leżącego na poboczu psa. Zwierzę było ślepe oraz ranne, prawdopodobnie w wyniku zdarzenia drogowego, m. in. z widocznym otwartym złamaniem przedniej łapy. Kobieta zawiadomiła policję, w wyniku czego po psa przyjechało 2 pracowników Zakładu Usług Komunalnych w Jędrzejowie. Pies został przewieziony do gminnego miejsca tymczasowego przetrzymywania zwierząt na terenie ZUK i umieszczony w klatce bez wcześniejszego zapewnienia mu opieki weterynaryjnej zarówno w dniu zdarzenia jak i w dniu następnym. Wobec dalszych zaniechań wykonywania przez pozwaną obowiązków w zakresie sprawowania opieki nad rannym zwierzęciem zostało powiadomione powodowe Stowarzyszenie, które zdecydowało się zapewnić psu pilną opiekę weterynaryjną, czyli prowadzić sprawę należącą do obowiązków pozwanej bez jej zlecenia. W dniu 24 stycznia 2015r. zwierzę przekazane zostało przez pracownika ZUK powodowemu Stowarzyszeniu, przewiezione do Przychodni Weterynaryjnej Bilscy s.c. w Kielcach i poddane kilkugodzinnej operacji, mającej na celu m.in. zachowanie złamanej kończyny. Kwota jakiej domaga się zasądzenia powód stanowi koszt operacji i opieki pooperacyjnej (*k. 3; 84-86*).

Powód podał, iż domagał się zwrotu poniesionych kosztów z uwagi na to, że działał zgodnie z wolą Rady Miejskiej w Jędrzejowie, za wiedzą gminnej jednostki organizacyjnej, z korzyścią dla gminy oraz zachowując należytą staranność, a przede wszystkim wobec zaniechań organu zobowiązanego, w celu pilnego ulżenia w cierpieniu potrzebującemu zwierzęciu (*k. 4; 84-86*).

Pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu 30 kwietnia 2015r. Stowarzyszenie wystąpiło do Burmistrza Miasta Jędrzejowa z wezwaniem do zapłaty kwoty 500 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych przez powoda w związku z zapewnieniem koniecznej pomocy weterynaryjnej bezdomnemu psu, będącemu pod opieką Gminy Jędrzejów (*k. 3v*).

Wskazał, że pismem z dnia 12 maja 2015r. Gmina Jędrzejów odmówiła zwrotu w/w kwoty, argumentując, iż zapewniła ona psu niezbędną opiekę weterynaryjną, a udzielając zwierzęciu pomocy Stowarzyszenie realizowało swoje cele statutowe i podjęło się tego na własne ryzyko i odpowiedzialność. (k. 3)

Dnia 31 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Jędrzejowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od pozwanej na rzecz powodowego Stowarzyszenia żadaną w petitum pozwu kwotę z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 31 maja 2015r. do dnia zapłaty oraz kwotę 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (k. 40).

W dniu 27 stycznia 2016r. pozwana Gmina wniosła skutecznie sprzeciw od wyżej opisanego nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 42 - 43).

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana podnosiła, iż po otrzymaniu zawiadomienia o rannym psie znajdującym się w okolicach obwodnicy Jędrzejowa zwierzę zabrali i umieścili w przeznaczonym do tego miejscu przedstawiciele Gminy. Zawiadomili oni gabinet weterynaryjny, z którym Gmina miała podpisaną umowę, a lekarz weterynarii Przemysław Zakrzewski w dniu 22 stycznia 2015r. udzielił pomocy rannemu zwierzęciu. Pozwana wskazała również, że od daty zabrania zwierzęcia, tj. 24 stycznia 2015r., opiekę nad nim w całości przejęło powodowe Stowarzyszenie. Pozwana Gmina uznała, iż w przedmiotowej sprawie Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie nie prowadziło jej sprawy bez zlecenia, gdyż zabrało ono psa na swoje utrzymanie i to ono od chwili jego zabrania ponosiło za niego pełną odpowiedzialność i wszelkie ryzyko. Nadto pozwana Gmina podniosła, iż Stowarzyszenie nie informowało jej o sposobie leczenia, nie oczekiwało jej zleceń, lecz wszystkie czynności związane z opieką nad psem wykonywało samodzielnie. Po wyleczeniu pies został także bez zgody Gminy Jędrzejów przeznaczony do adopcji, a zatem Stowarzyszenie czuło się właścicielem zwierzęcia od daty jego zabrania (k. 42-43).

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2016r. Sąd Okręgowy w Kielcach postanowił wyłączyć od rozpoznania w sprawie o sygn. akt I C 32/16 o zapłatę toczącej się przed Sądem Rejonowym w Jędrzejowie sędziów tego Sądu oraz wyznaczyć do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w Pińczowie w miejsce Sądu Rejonowego w Jędrzejowie (k. 69).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 stycznia 2015r. do Zakładu Usług Komunalnych w Jędrzejowie przetransportowany został ranny pies. Weterynarz Przemysław Zakrzewski został o tym poinformowany i przyjechał na miejsce. Przeprowadził leczenie zachowawcze tj. pies otrzymał płyny oraz leki przeciwwstrząsowe i przeciwbólowe. Lekarz weterynarii poinformował pracownicę urzędu, że pies powinien zostać poddany operacji repozycji łapy, ale wymagane byłoby leczenie stacjonarne albo ze względu na kodeks etyki pies powinien zostać poddany humanitarnemu uśpieniu. Zgodnie z § 1 umowy nr 92/2014 z dnia 14 maja 2014 roku zawartej pomiędzy Gminą Jędrzejów a Przemysławem Zakrzewskim, weterynarz zobowiązany był do: badania klinicznego oraz diagnozowania, przygotowania zwierzęcia do wyjazdu do schroniska, podjęcia leczenia zwierząt powypadkowych z dojazdem do miejsca zgłoszonego przez osobę uprawnioną, czipowania oraz w przypadku braku szans na wyleczenie zwierzęcia humanitarnej eutanazji. Umowa z dnia 14 maja 2014 roku nie obejmowała ona leczenia stacjonarnego.

(dowód: zeznania świadka Przemysława Zakrzewskiego k. 115-116, umowa nr 92/2014 z dnia 14.05.2014r. k. 23, książka leczenia zwierząt k. 45-47)

Dnia 24 stycznia 2015 r. do Przychodni Weterynaryjnej Bilscy s.c. Piotr Bilski, Aneta Pierzak – Bilska w Kielcach został dowieziony przez członka Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z Jędrzejowa odebrany z Zakładu Usług Komunalnych w Jędrzejowie. Zwierzę było niewidzące, miało złamanie otwarte dalszej części kości łokciowej i promieniowej oraz rany na lewej tylnej łapie, które były mocno zabrudzone i ropiejące oraz zapchłone. Istniało zagrożenie amputacji złamanej kończyny. Ostatecznie zwierzę zostało poddane zabiegowi nieznacznego przycięcia kości promieniowej i łokciowej oraz osteosyntezie na dwa gwoździe kirs. Koszt usługi weterynaryjnej wyniósł 500 zł.

(dowód: karta informacyjna wizyty k. 8, faktura nr 14/2015 k. 9, zeznania świadka Elizy Kwiecień k. 114)

Pismem z dnia 30 kwietnia 2015r., doręczonym pozwanej gminie w dniu 5 maja 2016r., Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, wezwało pozwaną gminę do uregulowania należności z tytułu kosztów zapewnienia pomocy weterynaryjnej bezdomnemu psu będącemu pod opieką gminy Jędrzejów. Gmina Jędrzejów w piśmie z dnia 12 maja 2015 roku odmówiła zapłaty

(okoliczność bezsporna: wezwanie do zapłaty k. 12-13, rachunek nr 01/2015 k. 14, pismo z dnia 12.05.2015r. k. 15).

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty złożone do akt, które nie były kwestionowane przez strony, a także zeznania świadków, w szczególności świadka Przemysława Zakrzewskiego. Potwierdził on okoliczności, na które powoływał się powód, m.in. fakt niezapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej rannemu zwierzęciu. Sąd uznał jego zeznania za wiarygodne. Zeznania te były logiczne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego i wewnątrznie spójne.

Nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy zeznania świadków: Moniki Muszyńskiej, Stanisława Jarosińskiego i Andrzeja Wójcika. Zeznania Moniki Muszyńskiej dotyczyły okoliczności odnalezienia psa oraz jej doświadczeń z ZUK w Jędrzejowie. Okoliczności te nie miały związku z żądaniem opisanym w pozwie. Również okoliczności przedstawiane przez świadka Stanisława Jarosińskiego nie przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych. Ubocznie zauważyć należy, że świadek ten popadał w swych twierdzeniach w sprzeczności, które podważały jego wiarygodność. Jego zeznania sprzeczne były również z zeznaniami Andrzeja Wójcika. Jednakże kwestie związane z warunkami w jakich trzymane były bezdomne zwierzęta nie miały związku z przedmiotową sprawą. Natomiast Andrzej Wójcik nie posiadał żadnych wiadomości na temat okoliczności faktycznych bowiem w czasie gdy pies został przyjęty do ZUK oraz wydany powodowi, nie był obecny w pracy. Zeznania Elizy Kwiecień miały nikły wpływ na poczynione ustalenia faktyczne. Istotna była jedynie kwestia odebrania psa przez Stowarzyszenie oraz przewiezienie go do zakładu weterynaryjnego do Kielc. Okoliczność ta ostatecznie nie była przez pozwanego negocjowana. Kwestie pozostałe, które świadek poruszała w swoich zeznaniach dotyczyły okoliczności „współpracy” między stronami.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 11. ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (tekst jedn. Dz. U. z 2013, poz. 856 ze zm.) zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin. W związku z powyższym, na mocy art. 11a w/w ustawy, rada gminy wypełniając ten obowiązek określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

W dacie odnalezienia rannego psa obowiązywała uchwała Rady Miejskiej w Jędrzejowie nr L/444/14 z dnia 28 marca 2014 roku. Jednym z zadań priorytetowych określonego

w uchwale programu było zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Do realizacji tego zadania został zobowiązany Burmistrz Miasta Jędrzejowa (§ 4 i 10 Programu k. 21v).

Zgodnie z przepisem art. 752 k.c. kto bez zlecenia prowadzi cudzą sprawę, powinien działać z korzyścią osoby, której sprawę prowadzi, i zgodnie z jej prawdopodobną wolą, a przy prowadzeniu sprawy obowiązany jest zachowywać należyłą staranność.

Prowadzący cudzą sprawę bez zlecenia powinien działać z korzyścią dla osoby zainteresowanej (pozwanej). Działanie prowadzącego cudzą sprawę bez zlecenia powinno być subiektywnie i obiektywnie korzystne dla zainteresowanego (por. M. Nesterowicz (w:) J. Winiarz, Komentarz, t. II, 1989, s. 694; L. Ogiegło (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. II, 2011, s. 660–661; L. Stecki (w:) System prawa prywatnego, t. 7, 2011, s. 591–592; J. Szczerski (w:) Komentarz, t. II, 1972, s. 1559).

Przyjmuje się, że korzyść ta musi zostać realnie osiągnięta (a zatem liczy się rezultat), zarówno z obiektywnego, jak i subiektywnego punktu widzenia osoby, której sprawę *negotiorum gestor* zdecydował się prowadzić. Korzyść, jaką ma osiągnąć osoba, której sprawy są prowadzone, musi się wyrażać w określonym zysku dla sfery jej interesów prawnych, nie musi to być jednak zawsze korzyść majątkowa. W przedmiotowej sprawie pozwana Gmina Jędrzejów niewątpliwie osiągnęła korzyści. Dzięki interwencji podjętej przez powodowe Stowarzyszenie, tj. przetransportowaniu psa do zakładu leczniczego oraz przeprowadzeniu skutecznej adopcji Gmina uniknęła płacenia za udzielenie właściwej, koniecznej w tym przypadku pomocy, ale również zwolniona została za utrzymanie i wyżywienie psa schronisku w Wojtyszkach (k.84-86).

Prowadzący cudzą sprawę bez zlecenia zobowiązany jest w świetle art. 752 k.c. działać także zgodnie z prawdopodobną wolą osoby zainteresowanej. Oznacza to obowiązek ustalenia hipotetycznej woli tej osoby i kierowania się nią przy podejmowaniu działań (zob. wyrok SA w Warszawie z dnia 31 maja 2011 r., I ACa 911/09, LEX nr 1120188). Istotne jest więc ustalenie przez prowadzącego taką sprawę subiektywnego punktu widzenia danej osoby i prawdopodobnego sposobu zachowania w takich samych okolicznościach faktycznych i prawnych. Nie jest wystarczające przekonanie osoby prowadzącej cudzą sprawę. Jednakże jeżeli prowadzący cudzą sprawę nie zna osoby, w interesie której działa, powinien brać pod uwagę potrzeby, model woli przeciętnej osoby, będącej w sytuacji analogicznej do zainteresowanego. Z kolei w przypadku gdy prowadzący cudzą sprawę bez zlecenia zna rzeczywistą wolę osoby, dla której działa, powinien się do niej stosować.

Podkreślić należy, że pozwana Gmina zobowiązana była do udzielenia pomocy rannemu zwierzęciu. Stosownie do § 10 cytowanej wyżej uchwały Rady Miejskiej w Jędrzejowie ranne bezdomne zwierzęta winny być przewożone do zakładu leczniczego dla zwierząt, z którym umowę podpisał Burmistrz Miasta Jędrzejów. W przedmiotowej sprawie umowa zawarta przez Gminę i weterynarza obejmowała jedynie pomoc doraźną, która została udzielona. Jednakże pomoc taka nie była wystarczająca. Świadek Przemysław Zakrzewski jednoznacznie wskazał pracownikowi pozwanej gminy, że zwierzę wymaga zabiegu po którym niezbędna byłaby całodobowa opieka weterynaryjna, do której on nie był zobowiązany. Zatem nie ulega wątpliwości, że działanie powodowego Stowarzyszenia polegające na przewiezieniu rannego psa do zakładu leczniczego dla zwierząt gdzie udzielona mu została właściwa pomoc było działaniem zgodnym z wolą pozwanej wyrażonej w uchwale z dnia 28 marca 2014 roku. Trudno przypuszczać, że Gmina zamierzałaby działać niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności wbrew ustaleniom podjętym w cytowanej uchwale.

Ostatnia z kluczowych przesłanek - obowiązek zachowania przez działającego należytej staranności odpowiada zasadzie ogólnej wykonywania zobowiązań z art. 355 § 1 k.c. Powód winien więc dochować staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju. Niezachowanie należytej staranności stanowi podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej prowadzącego cudzą sprawę bez zlecenia stosownie do art. 471 i n. k.c. (W. Dubis (w:) E. Gniewek, P. Machnikowski, *Komentarz*, 2013, s. 1285; M. Nesterowicz (w:) J. Winiarz, *Komentarz*, t. II, 1989, s. 694; A. Szpunar (w:) *System prawa cywilnego*, t. III, cz. 2, s. 689). Wskazuje się przy tym na potrzebę zachowania należytej staranności odpowiadającej tej, jaką okazuje się we własnych sprawach (K. Kołakowski (w:) G. Bieniek, *Komentarz*, t. II, 2011, s. 573–574; L. Stecki (w:) *System prawa prywatnego*, t. 7, 2011, s. 594–595). Z pewnością wymóg należytej staranności w czynnościach podejmowanych przez powodowe Stowarzyszenie w imieniu pozwanej Gminy został spełniony. Należy zwrócić uwagę na skutek jaki osiągnięty został dzięki działaniom powodowego stowarzyszenia. Mimo niebezpieczeństwa amputacji złamanej kończyny, ostatecznie udało się dokonać jej zespolenia co zapewne przyczyniło się do szybkiej adopcji zwierzęcia, a więc Gmina zwolniona została z obowiązku zapewnienia opieki bezdomnemu zwierzęciu, której koszty ponosi obecnie właściciel.

Nie ulega wątpliwości, że Stowarzyszenie podjęło się prowadzenia sprawy jako cudzej, a więc miało świadomość, że ingeruje w sferę interesów innej osoby i że jego działanie wywołuje skutki (faktyczne, prawne) dla Gminy. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt

w Jędrzejowie podjęło się zorganizowania opieki weterynaryjnej z własnej inicjatywy, mimo że nie miało takiego obowiązku (nie łączyło go z Gminą żadne porozumienie).

Pozwana Gmina nie negowała wysokości rachunku złożonego przez powoda. W okolicznościach przedmiotowej sprawy tj. pomocy jakiej udzielono rannemu zwierzęciu, ale również wydatków ponoszonych na opiekę stosownie do umowy z dnia 14 maja 2014 roku (k. 23) oraz utrzymywanie zwierząt w schronisku, kwota ta nie była wygórowana.

Mając na uwadze powyższe Sąd uwzględnił żądanie powoda i orzekł jak w pkt I sentencji wyroku.

Stosownie do art. 481 § 1 i 2 k.c. obowiązującego w dacie złożenia pozwu jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, a więc należą się odsetki ustawowe.

Nie ulega wątpliwości, że pozwana pozostawała w opóźnieniu po upływie terminu wyznaczonego do zapłaty przez powoda. Powód nie przedstawił dowodów na okoliczność daty otrzymania wezwania do zapłaty przez pozwaną Gminę. Natomiast Gmina w piśmie z dnia 12 maja 2015 roku (k. 15) przyznała, że otrzymała wezwanie w dniu 5 maja 2015 roku, a biorąc pod uwagę termin do zapłaty wyznaczony w rachunku nr 01/2015 (30 dni) Sąd uznał, że Gmina Jędrzejów winna dokonać zapłaty do dnia 4 czerwca 2015 roku, a więc pozostawała w opóźnieniu od dnia 5 czerwca 2015 roku. Roszczenie staje się wymagalne wówczas, kiedy wierzyciel może skutecznie żądać od dłużnika zadośćuczynienia jego roszczeniu (por. orzeczenie SN z 12 lutego 1991 r., III CRN 500/90, LexisNexis nr 312294, OSN 1992, nr 7-8, poz. 137). W przedmiotowej sprawie powód mógł skutecznie żądać od dłużnej Gminy spełnienia świadczenia po upływie określonego na zapłatę terminu. Stąd też zasadne jest oddalenie powództwa w zakresie zasądzenia na rzecz powoda odsetek ustawowych od dnia 31 maja 2015r. do dnia 5 czerwca 2015 roku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

W przedmiotowej sprawie koszty postępowania wyniosły 90 zł. Na kwotę tę składają się opłata od pozwu w wysokości 30 zł, która ustalona została na podstawie ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 poz. 623) oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika powoda wynikające z § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. 2013 poz. 461 ze zm.).

W związku z tym Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 zł.

Powód posiada status organizacji pożytku publicznego i na mocy art. 24 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 1118) jest zwolniony od opłat sądowych, a więc Sąd stosownie do art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 zł tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych.

Ubocznie zauważyć należy, iż w przedmiotowej sprawie Gmina uzyskała kosztem Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie korzyść majątkową bez podstawy prawnej. Zgodnie z art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Powód na własny koszt wykonał obowiązek do którego na mocy powołanych wyżej przepisów prawa zobowiązana była Gmina Jędrzejów, a więc winna ona zwrócić koszty udzielonej bezdomnemu zwierzęciu opieki weterynaryjnej. W świetle wyroku Sądu Najwyższego z dnia z dnia 19 lipca 2012 r. (II CSK 724/11) podstawę odpowiedzialności osoby, za którą bez podstawy prawnej inny podmiot wykonał obowiązek ustawowy, ponosząc z tego tytułu wydatki, stanowią albo przepisy o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia (art. 752 i n. k.c.), albo przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu (art. 405–409 k.c.), przy czym wybór roszczenia należy do powoda i zastosowanie pierwszej z nich wyłącza drugą. Dopiero stwierdzenie, że okoliczności faktyczne nie pozwalają na kwalifikację stosunku jako prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia, pozwala na zastosowanie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu.

Zatem w przedmiotowej sprawie dopuszczalne byłoby zastosowanie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu (art. 405–409 k.c.), gdyby przesłanki przewidziane w art. 752 k.c. nie zostały spełnione.

Za zgodność z oryginałem świadczy

dnia 21.09.2016 r.

Kierownik Sekreariatu

Lidia Jezierska